

عنوان مقاله:

اجرای سیستم دوچرخه سواری به منظور بهبود شرایط فردی، اجتماعی، ترافیکی و زیست محیطی شهر و شهروندان

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محسن ابوطالبی اصفهانی - استادیار دانشکده حمل و نقل دانشگاه اصفهان، ایران

حمید بابائی دهکردی - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه شمال، آمل، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه، ترافیک وسایل نقلیه موتوری در جهان به ویژه در کشورهای در حال توسعه رو به رشد است. در ترکیب با زیرساخت‌های انبوه و توسعه کلان، این امر به سلامت مردم آسیب زده و خطرات معابر را نیز افزایش داده است. دیگر جریان ترافیک روان نیست و به دلیل افزایش هرساله ازدحام، وقت زیادی از دست می‌رود. سرمایه‌گذاری بر روی حمل و نقل عمومی و با نیروی انسانی یا بسیار کم است یا اصلاً وجود ندارد. در مقایسه با اتومبیل، دوچرخه وسیله‌ای ارزان و کم هزینه است و با در نظر گرفتن معضلات پشت میزنشینی در جوامع امروزی موجب تحرک بدنی در نتیجه سلامتی بیشتر و تسهیل در جابه‌جایی بدون الوده کردن محیط زیست (از هر نظر) می‌شود. در این مقاله با معرفی و بررسی اثرات گسترش سیستم دوچرخه سواری بر سلامت فرد و اجتماع و همچنین اثرات مثبت بر ترافیک شهر و بهبود شرایط زیست محیطی، سعی بر تفسیر بهتر این سیستم برای مسئولان ترافیکی شهرها را داریم. اجرای سیستم دوچرخه سواری به گروه‌های سنی جمعیت در شهرها، شرایط اقلیمی و جوی، شرایط توپوگرافی شهر و مسافت طی شده در سفرهای شهروندان بستگی دارد. استفاده از دوچرخه معمولاً جایگزین سفرهای زیر 4 کیلومتر مسافت می‌شود. در این مقاله، اگر 20 درصد از سفرهای زیر 4 کیلومتر با دوچرخه انجام شود. 9/18 درصد تأخیر، 26/8 درصد مصرف بنزین و 45/8 درصد آلاینده‌ی CO نسبت به شبکه پایه رو به بهبود است.

کلمات کلیدی:

دوچرخه سواری، ترافیک، محیط زیست، مدل های تقاضا، سفر. شبیه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/259590>

